

sediment worden aangetroffen, kunnen deze ontbreken bij een hoeveelheid van meer dan 20 of 30 milligram per dag. Op de vraag, waardoor oxaalzure kalk in de urine in oplossing wordt gehouden, heeft destijds MODDERMAN geantwoord, dat dit door zuur natrium- en zuur calciumphosphaat geschiedt.

Het is echter nu aan KLEMPERER en TRITSCHLER gebleken, dat het zuur magnesiumphosphaat een, nog belangrijker rol speelt, en dat bij een bepaald gehalte der urine aan zure phosphaten des te meer calciumoxalaat in oplossing blijft, naar mate, in verhouding tot het calcium, meer magnesium aanwezig is. Zij constateerden dat ook andere magnesiumzouten calciumoxalaat oplossen en dat dit zout het gemakkelijkst in oplossing blijft, wanneer in 100 cM³ urine meer dan 20 mgr. magnesia en minder dan 20 mgr. kalk aanwezig is.

Genoemde onderzoekers raden dus aan het vermijden van oxaalzuurrijk voedsel en het gebruik van voedingsmiddelen, die veel zure urine doen afscheiden met relatief weinig kalk en veel magnesia. Zij bevelen aan het gebruik van vleesch, bouillon, rijst, erwten, brood, meelspijzen, aardappels, appels, koffie en bier, zoo noodig ook een klein quantum magnesiumzouten en ontraden het gebruik van verse groenten, melk en eieren. Het komt Referent voor dat een nader onderzoek, of melk en eieren werkelijk te vermijden zijn, niet overbodig mag heeten. De waarde dier voedingsmiddelen is toch zoo groot, dat zij niet zonder zeer deugdelijke gronden uit het menu van een zieke geweerd mogen worden.

Al hebben de onderzoekingen van LEIGNES BAKHOVEN en KLEMPERER en TRITSCHLER niet alle vraagtekens doen verdwijnen, toch mogen zij zeer belangrijk heeten en is haar resultaat niet gering.

Het helder en uitvoerig historisch overzicht in het proefschrift van eerstgenoemden onderzoeker vergemakkelijkt den arbeid van hen, die de hier bedoelde vraagstukken willen bestudeeren.

SCHUURMANS STEKHOVEN.

— * —

INGEZONDEN.

DE ZATERDAG VOOR DE ARTSEN.

Waar cursussen van artsen worden gegeven, vallen zij blijkbaar in den smaak en worden zij geregeld bezocht. Ook in plaatsen waar zij tot heden niet bestaan, worden pogingen aangewend ze op te richten (Rotterdam). Hieruit te concludeeren, dat er vele artsen zijn, die gaarne wenschen, dat klinische demonstraties, besprekingen, cursussen worden gegeven te hunnen behoefte en rekening houdende met hetgeen voor hen belangrijk is, is zeker niet gewaagd. Door het houden van artsencursussen gedurende een zekeren

tijd van het jaar hetzij aan één stuk gedurende een paar weken, hetzij, zooals hier te Groningen, gedurende een langeren tijd op één dag der week (elken Zaterdag) wordt slechts ten deele aan de behoefte der artsen voldaan. Velen zijn toch verhinderd hetzij langen tijd achtereen, hetzij elken Zaterdag uit hun praktijk te gaan. Om aan hetgeen ook deze artsen noodig hebben te voldoen en tevens om het groote materiaal niet alleen der Universiteits-klinieken, maar ook der grootere ziekenhuizen in het belang der artsen dienstbaar te maken doe ik het volgende voorstel:

In de verschillende Universiteits-klinieken wordt de Zaterdag voor artsen gereserveerd. Bij klinische demonstraties op dien dag te houden wordt, zonder den toegang aan studenten te ontzeggen, gerekend op het bezoek van eenige artsen.

Eveneens wordt in de grootere ziekenhuizen op dien dag bezoek van artsen verwacht en worden patiënten geopereerd, of de therapie van patiënten besproken, die meer bijzonder belangrijk voor praktizeerende geneesheeren mogen geacht worden.

Wanneer door dezen maatregel in de klinieken en in de groote ziekenhuizen elken Zaterdag voor artsen wat te zien is, kan het meer en meer een gewoonte worden, dat de arts den Zaterdag zooveel mogelijk reserveert om door het bezoeken van klinieken en ziekenhuizen nuttige kennis op te doen en oude wetenschap op te frisschen. Thans ontbreekt dikwijls niet de lust, maar bestaat de onzekerheid of ergens wel iets zal zijn te zien. Dan zal er echter op elken Zaterdag, onverschillig waarheen hij gaat, overal voor hem iets te zien zijn en kan hij, zoo het hem lust, den eenen Zaterdag naar de eene, den anderen Zaterdag naar de andere plaats gaan, zeker zijnde, dat hij overal ontvangen wordt, en de gelegenheid verkrijgen, zoo hij wil, vergelijkende studiën te maken. Wordt de door mij voorgestelde maatregel algemeen, dan kunnen ook de groote ziekenhuizen onzer groote steden (Rotterdam, den Haag, Arnhem, Maastricht, Leeuwarden, enz.) en onze krankzinnigengestichten (Meerenberg, Deventer, Zutphen, Veldwijk), meer dan tot heden bijdragen tot de verdere ontwikkeling der artsen en wordt aan de daaraan verbonden geneesheeren een welkome gelegenheid gegeven tot het demonstreeren van patiënten, waartoe hun tot heden allicht het noodige auditorium ontbreekt.

Om dezen maatregel tot uitvoering te brengen is noodig:

1°. dat door praktizeerende geneesheeren in den lande sympathie met dezen maatregel wordt betuigd. Briefkaarten, zoo noodig met opmerkingen, ontvang ik daartoe gaarne;

2°. dat door klinische hoogleeraren, door geneesheeren en chirurgen aan groote ziekenhuizen wordt medegedeeld op welke uren zij — Zaterdags — bezoek van artsen in hun inrichtingen wenschen te ontvangen;

3°. dat een lijst wordt samengesteld en gepubliceerd, waarop wordt medegedeeld op welke uren in de verschillende inrichtingen bezoek van artsen wordt verwacht.

Tot het samenstellen en publiceeren van zoodanige lijsten ben ik gaarne bereid.

Groningen, 11 Mei 1902.

Prof. G. C. NIJHOFF.